

[Per Hækkerup.]

regeringsmuligheder i forbindelse med et nyvalg, ikke skal være i den samme situation, som det ærede medlem var i, da vi diskuterede problemerne om, hvad der skete i 1957.

Valgets største overraskelse, tør man vel nok sige, var den tilslutning, som det ærede medlem hr. Aksel Larsen opnåede. Jeg skal ikke inlade mig på at vurdere, hvorfra det ærede medlem har fået de mange stemmer, som opnåedes, og som satte det ærede medlem i stand til at blive repræsenteret her i salen med sig selv og de 10 øvrige repræsentanter for sit parti. Jeg skal blot konstatere, at efter vor opfattelse er det ærede medlem hr. Aksel Larsen nøjagtig den samme kommunist, som han altid har været. Det ærede medlem har ikke brudt med det kommunistiske parti, men han er, som han selv har udtrykt det, blevet sparket ud, og vi andre har en klar og tydelig fornemmelse af, at denne udsparkning først og fremmest var et led i eller et resultat af en indre magtkamp. Det ærede medlem har ikke på noget tidspunkt afsvoret sig den marxistisk-leninistiske teori, som han har hyldet i mere end en menneskealder. Det ærede medlem har ikke på noget tidspunkt taget afstand fra Sovjetunionens udenrigspolitik, men gentaget sin godkendelse af det voldelige overfald på Ungarn. Det ærede medlem har ikke ytret sig på anden måde om demokratiet, end han har gjort i alle årene efter krigen. Det ærede medlem har, som det fremgår af hans egne udtalelser og artikler, kun ønsket en omlægning af det kommunistiske partis optræden, d. v. s. en omlægning af det kommunistiske partis taktik, på visse punkter. Det fik han ikke tilslutning til, og det blev anledningen til, at det ærede medlem blev ekskluderet af det kommunistiske parti.

Det ærede medlem sagde i den redegørelse til det kommunistiske partis medlemmer af 18. juli 1958, hvor han forklarede sin stilling, som konklusion af de mange overvejelser, han fremførte, at et hamskifte er nødvendigt. Nu ved jeg ikke rigtig — min viden om de zoologiske problemer er desværre temmelig begrænset — hvad der ligger i ordet „hamskifte“. Jeg har prøvet

at slå op i et leksikon, og i Gyldendals lille leksikon står der om „ham“:

„Overhudens yderste lag, hamlaget, der hos nogle dyr afkastes som et sammenhængende hele, f. eks. hos slanger og padder, har altid vrangen udad, da den krænges af.“

Jeg har også prøvet, fordi jeg syntes, denne forklaring var en lille smule utilstrækkelig, i den store danske ordbog at slå efter, hvad der står om hamskifte, og dér har jeg fundet følgende forklaring:

„Når hamskiftet skal gå for sig, løsnes huden ved læberne og krænges derefter af sammenhængende, idet slangerne benytter enhver ujævnhed til at skyde hammen af sig.“

Det er ikke mig, der har benyttet ordet „hamskifte“; det er det ærede medlem hr. Aksel Larsen selv, der har betegnet sin reaktion over for det kommunistiske partis taktik som et hamskifte. Jeg skal blot konstatere, at en slange kan skifte ham nok så mange gange, den forbliver dog den samme slange.

Jeg skal ikke gentage den tale, jeg holdt under åbningsdebatten i oktober, men konstatere, at valgets udfald blev en bekræftelse på og en fortsættelse af den politik, trekantregeringen gik til valg på. Med de ændringer, retsforbundets valgnederlag nødvendiggjorde, er det også den samme regering. Regeringen har selv gennem statsministerens korte erklæring, da vi igen tog fat på arbejdet, henvist til åbningstalen fra åbningsmødet i oktober og den heri skitserede politik. Hertil har den højtærede statsminister i sin erklæring føjet nogle enkelte andre punkter.

Jeg vil gerne, fordi der enkelte steder har været ytret tvivl om den udenrigspolitiske linje, der ville være regeringens, give udtryk for tilfredshed med, at der i statsministerens erklæring forleden dag er en gentagelse af den formulering, at Danmark fortsat bygger sin udenrigspolitik på vort medlemskab af De Forenede Nationer og af NATO. Det er efter min opfattelse helt tilfredsstillende; det betyder en fortsættelse af den udenrigspolitiske linje, der hidtil er blevet ført, og kan ikke give anledning til nogen tvivl om, hvilken stilling regeringen i denne henseende indtager.